

Anılarımın Gölgesinde Kaybolmuş Gibiyim 1

– kul mehmet · 06 Ocak 2025

Anılarımın Gölgesinde Kaybolmuş Gibiyim-1-

Merhaba! Bu yazı, hayatımda yaşadığım zorlukları ve yeniden doğuşu anlatan bir an. Bazen, içimizdeki acılarla baş başa kalırız ve bu durum bizi yıpratır. Ama ben, bu yazıda o acıları geride bırakmaya ve yeni bir başlangıç yapmaya karar verdim. Kendimi kaybolmuş hissettiğim anlarda, içimdeki umut ışığını bulmaya çalıştım. Bu yolculuk, bana birçok şey öğretti; hayatta her zaman yeni fırsatlar var. Her adımında, geçmişin yüklerini bırakıp geleceğe umutla bakmayı öğrendim. Bu yazıyı okurken, belki siz de benzer duygular yaşıyorsunuzdur. Umarım, bu satırlar sizlere de ilham verir ve hayatınızdaki zorlukları aşmanıza yardımcı olur. Unutmayın, her karanlığın ardında bir aydınlık vardır. Hayat, keşfedilmeyi bekleyen bir macera; biz de bu maceranın bir parçasıyız. Şimdi, yola çıkma zamanıdır. Umarım benimle birlikte bu yolculuğa çıkarsınız.

Yüreğim hüznün hırkası ile örtülmüştü sanki, yüreğimde sevince dair bir kıpırtı dahi yoktu. İnsan sevdiceğinden ayrı kalınca hiçbir şeyin tadı olmuyordu. O yar ile uzun yol yürüyeceğim dediğinde bakıyorsun bir anda yol sona gelmiş, ayrılık kapıya dayanmış. Bir an için zaman durdu sanki; anılarımın gölgesinde kaybolmuş, geçmişin sıcak anlarıyla dolmuştu zihnim. Gözlerim, onunla geçirdiğimiz o güzel günleri canlandırmaya çalışıyordu. Her gülüşü, her bakışı, içimde bir özlem ateşi yakıyordu. Ama şimdi, her şey bir hayal gibi uzakta kalmıştı. Ayrılık, içimdeki boşluğu daha da derinleştiriyor, kalbimdeki yarayı açıyordu. Her sabah, yeni bir güne uyanmak için kendimi zorlasam da içimdeki hüznün ağır bir yük gibi üzerimdeydi. Günler geçtikçe, onun yokluğu daha da belirginleşiyor, hayatın tadı tuzu kalmıyordu.

Devam edecek inşallah.
Mehmet Alu